

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nadejda Toma, Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 23 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2013, declarat de către inculpatul

***Zamfir Victor Dmitri**, născut la 14 februarie 1968, originar și domiciliat s. Joltai, str. Lenin, nr.19, r-nul Ceadâr-Lunga.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 14.03.2011 – 23.12.2011,

2. Instanța de apel: 11.01.2013 – 26.12.2013,

3. Instanța de recurs: 28.07.2014 – 03.09.2014.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 23 decembrie 2011, Zamfir Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin.(2) lit. a), b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă în principiu a fost admisă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordine civilă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Zamfir V., la 14 ianuarie 2011, în jurul orelor 22:00, aflîndu-se în fața casei nr. 17, str. Lenin, s. Joltai, r-nul Ceadâr-Lunga, intenționat din intenții huliganice, încalcînd grav ordinea publică, cu deosebită cruzime, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Nedevalcov V.N. și Petcovici I.C. fără careva motive, i-au aplicat cet. Petcovici S. P. lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, căuzîndu-i leziuni corporale neînsemnate. Continuîndu-și acțiunile sale criminale, ignorînd cerința cet. Farîma M.M., Farîma S.P. și Cambur G. P. de-a înceta acțiunile huliganice, Zamfir V., fără careva motive i-a aplicat lui Farîma M.M. o lovitură cu mîina în regiunea umărului și lui Farîma S.P. o lovitură cu mîina

În regiunea abdomenului, în urma căruia Farîma S.P. a căzut la pământ, iar Petcovici I.C. i-a aplicat o lovitură cu piciorul în regiunea abdomenului, cauzându-le dureri fizice.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat, iar acțiunea civilă să fie respinsă ca neîntemeiată, invocînd ilegalitatea sentinței de condamnare, care se bazează pe declarațiile neobiective ale părților vătămate și martorilor. Consideră că în privința lui nu a fost respectat principiul prezumției nevinovăției, deoarece instanța a examinat cauza în lipsa lui fără a clarifica motivele absenței sale, care, în opinia inculpatului, erau întemeiate.

Totodată menționează că, instanța de fond greșit a aplicat în privința lui recidiva deosebit de periculoasă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2013, apelul a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, just concluzionînd asupra vinovăției inculpatului Zamfir V. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. a), b) Cod penal.

Referitor la argumentul inculpatului, precum că examinarea cauzei a avut loc în lipsa lui, instanța de apel a stabilit, că ultimul a refuzat să se prezinte în instanța de judecată și cauza a fost examinată în lipsa acestuia.

Totodată instanța de apel a considerat neîntemeiat și argumentul apelantului privind aplicarea greșită a recidivei, deoarece la aplicarea pedepsei instanța de fond a ținut cont de prevederile art.art.34 alin.(3), 61,75, 82 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvîrșite, de toate circumstanțele ce agravează sau atenuază răspunderea, de faptul că anterior inculpatul a fost condamnat de trei ori la închisoare pentru infracțiuni intenționate și din nou a comis o infracțiune intenționată, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare, care va atinge scopul de corectare și reeducare a condamnatului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de inculpatul Zamfir V., prin care solicită casarea hotărîrilor de condamnare în privința sa, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei hotărîri de achitare, invocînd că nu este vinovat în săvîrșirea infracțiunii imputate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) CPP, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că, recursul este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 CPP, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Din sensul legii este cert că aceste prevederi legale cu privire la termenul de recurs au un caracter imperativ, deoarece recursul declarat după expirarea termenului se consideră tardiv și nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual, dat fiind faptul că legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Potrivit prevederilor art. 231 alin. (3) CPP, raportate la explicațiile pct. 6.5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările și completările ulterioare, la calcularea termenului de apel se aplică sistemul de unități libere (zile libere) cu posibilitatea prelungirii termenului până la prima zi lucrătoare, dacă acesta urmează să se sfârșească într-o zi nelucrătoare. La calcularea termenului de apel, nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

Din materialele dosarului se constată că la 10 februarie 2014 instanța de apel a pronunțat în ședința de judecată, în prezența participanților la proces: procurorului, inculpatului Zamfir V., avocatului inculpatului, Porumbescu S., decizia motivată a instanței, explicînd termenul și modalitatea de atac în instanța ierarhic superioară. La aceeași dată procurorului Gheorghiev D. și colaboratorului Serviciului Pază și Escortă, căpitanul Voloșin S. le-au fost înmîinate copii de pe decizie, inculpatul Zamfir V. refuzînd să primească copia deciziei, fapt confirmat prin recipisa anexată la dosar (Vol. II, f.d.161- 168).

Reieșind din prevederile legale enunțate mai sus, termenul de declarare a recursului ordinar de către inculpatul Zamfir expira la data de 13.03.2014, însă potrivit materialelor dosarului inculpatul Zamfir V. a depus recursul ordinar împotriva deciziei instanței de apel la 25 martie 2014 (f.d. 187-188 vol. II).

În conformitate cu prevederile legale și ținînd cont de circumstanțele de fapt stabilite Colegiul penal consideră că recursul ordinar declarat de inculpatul Zamfir V. este depus peste termenul legal, prevăzut de art. 422 CPP, fiind depus după expirarea a 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit dispozițiilor art.230 alin.(2) CPP „în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen”.

Unul dintre scopurile legii procesual penale este asigurarea egalității pentru toate părțile interesate în procesul penal, însă acest deziderat impune disciplinarea activității procesuale, inclusiv și prin stabilirea unor termene peremptorii.

În acest sens art. 230 al.(2) CPP impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Astfel, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, că recursul ordinar declarat de inculpatul Zamfir V., este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

8. Din considerentele menționate și în temeiul art.432 alin.(1), alin.(2) pct. 2) CPP, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Zamfir Victor Dmitri împotriva sentinței Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 23 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 26 decembrie 2013, în propria cauză, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia integrală publicată la 05 septembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Petru Moraru